

ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੇ ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ (ਲੂਕਾ 10:38-42)

ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਦੇਰ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇਕ ਰਾਜ ਮਿਸਤਰੀ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜਿਹਦੇ ਉੱਤੇ ਬੜਾ ਹੀ ਮਾੜਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। ਉਹਨੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਵਾਲੇ ਫਾਰਮ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਰਿਆ:

ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾ ਕੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਤੂਫਾਨ ਨਾਲ ਛੱਤ ਦੇ ਲਾਗੇ ਕੁਝ ਇੱਟਾਂ ਨਿੱਕਲ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਸੋ ਮੈਂ ਇਕ ਚਰਖੀ ਨਾਲ ਬਿਲਡਿੰਗ ਦੇ ਸਿਰੇ ਤੇ ਇਕ ਬੀਮ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਟਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਦੋ ਕੁ ਪੀਪੇ ਚੜ੍ਹਾ ਦਿੱਤੇ। ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ ਹਿੱਸਾ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਕਾਫੀ ਇੱਟਾਂ ਬਚ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਹੇਠਾਂ ਜਾ ਕੇ ਰੱਸਾ ਢਿੱਲਾ ਕਰਨ ਲਗ ਪਿਆ। ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਪੀਪਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਭਾਰਾ ਸੀ-ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਹੇਠਾਂ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ।

ਮੈਂ ਲਮਕੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਾਂ ਛਾਲ ਮਾਰਨੀ ਬੜੀ ਔਖੀ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਹੇ ਇੱਟਾਂ ਦਾ ਪੀਪਾ ਹੇਠਾਂ ਆਉਂਦਿਆਂ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਆ ਵੱਜਾ। ਮੇਰੇ ਮੋਢੇ ਤੇ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲੱਗਾ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠਦਾ ਗਿਆ, ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਉਸ ਬੀਮ ਨਾਲ ਵੱਜਦੇ ਹੋਏ ਉਂਗਲਾਂ ਛਿੱਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਤੇ ਚਰਖੀ ਨਾਲ ਰਗੜੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਪੀਪਾ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਵੱਜਣ ਕਾਰਣ ਉਹਦਾ ਤਲਾ ਟੁੱਟ ਗਿਆ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਇੱਟਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੀ ਵਗ ਗਈਆਂ।

ਹੁਣ ਮੈਂ ਪੀਪੇ ਨਾਲੋਂ ਭਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਹੇਠਾਂ ਆਉਣ ਲੱਗਾ। ਵਿਚਕਾਰ ਜਿਹੇ ਆ ਕੇ ਪੀਪਾ ਉੱਪਰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਲੱਤ ਦੀ ਮੂਹਰਲੀ ਹੱਡੀ ਤੇ ਸੱਟ ਲਗ ਗਈ। ਜ਼ਮੀਨ ਤੇ ਡਿੱਗਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਡਿੱਗੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਢੇਰ ਤੇ ਜਾ ਪਿਆ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੈਨੂੰ ਕਾਫੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗ ਗਈਆਂ। ਉੱਤੇ ਉਹ ਡਿੱਗਾ ਹੋਇਆ ਪੀਪਾ ਬਿਜਲੀ ਵਾਂਗ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਆ ਪਿਆ-ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਮੈਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ।

ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਮੈਨੂੰ ਬੀਮਾਰੀ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ।

ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਸ ਮਜ਼ਦੂਰ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਈਏ, ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਸਾਡੇ ਸਭ ਤੋਂ ਕੋਈ ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਜ਼ਰੂਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਪਲਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਹੋਏ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਵਕਤ ਦੇ ਫਰੀਜ਼ਰ ਵਿਚ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਲੇਖਕਾਂ ਨੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਪਲਾਂ ਤੇ ਐਨਾ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਿੰਨਾ ਉਹ ਲੋਕ ਦਿੰਦੇ ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਹੰਢਾਇਆ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਸਭ ਦੀ ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਕੋਈ ਮਾੜੀ ਫੋਟੋ ਲਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ-ਜਿਵੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਪਾਸਪੋਰਟ ਬਣਾਉਣ ਵੇਲੇ।¹

ਲੂਕਾ 10 ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚੋਂ ਲਏ ਗਏ ਇਸ ਪਾਠ ਵਿਚ, ਅਸੀਂ ਮਾਰਥਾ ਦੀ ਇਕ ਫੋਟੋ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਾਂਗੇ ਜਦ ਉਹਦੇ ਤੇ ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਆਇਆ ਸੀ।

ਮਰੀਅਮ ਅਤੇ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਭੈਣ ਮਾਰਥਾ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਉਹਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਪਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 11:27)? ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਇਕਰਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਮੱਤੀ 16:16 ਵਿਚਲੇ ਪਤਰਸ ਦੇ ਇਕਰਾਰ ਵਾਂਗ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਇਕ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੂਹੰਨਾ 12 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਅਤੇ ਭਰਾ ਨਾਲ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਅਨੰਦ ਮਾਣ ਰਹੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਥਾ ਦਾ ਨਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਮਾਰਥਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਅਹਿਮ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਲੂਕਾ 10 ਅਧਿਆਇ ਵਿਚ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਉਹਦੇ ਤੇ ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਆਇਆ ਸੀ।

ਜਦ ਮਾਰਥਾ ਦਾ ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਸੀ

ਵੱਡੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਦਿਨ (ਆਇਤਾਂ 38, 39)

ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਾਡੀ ਆਇਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ‘‘ਫੇਰ ਜਾਂ ਉਹ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ’’ (ਆਇਤ 38ਓ)। ਇੱਥੇ ‘‘ਉਹ’’ ਤੋਂ ਭਾਵ ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਉਹਦੇ ਬਾਰਾਂ ਚੇਲੇ ਹੈ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਇਕ ਦੌਰੇ ਦੌਰਾਨ ਫਲਸਤੀਨ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅਖੀਰ ‘ਚ ਘਟੀ। ‘‘ਉਹ ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਜਾ ਵੜਿਆ’’ (ਆਇਤ 38ਅ)। ਇਹ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਤੋਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੀ ਘੱਟ ਮੀਲ, ਜੈਤੂਨ ਪਹਾੜ ਦੀ ਪੂਰਵੀ ਢਲਾਣ ਤੇ ਬੈਤਨਿਯਾਹ ਪਿੰਡ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 11)। ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵੱਲ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਹੋਏ ਯਿਸੂ ਬੈਤਨਿਯਾਹ ਵਿਚ ਰੁਕ ਗਿਆ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਕਸਰ ਰੁਕਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ।

‘‘ਅਤੇ ਮਾਰਥਾ ਨਾਉਂ ਦੀ ਇਕ ਜਨਾਨੀ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਉਤਾਰਿਆ’’ (ਆਇਤ 38ੲ)। ਮਾਰਥਾ ਦੋ ਭਰਾਵਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਭਰਾ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਘਰ ਵੀ ਉਹਦਾ ਹੀ ਸੀ। ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਵਰਜ਼ਨ ਵਿਚ ‘‘ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਉਹਦੇ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹਿਆ’’ ਹੈ। ਉਹਨੇ ਪ੍ਰਾਹੁਣਚਾਰੀ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ।

ਲੂਕਾ ਨੇ ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਅਸਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਹਨੇ ਉਹਦੇ ਭਰਾ ਲਾਜ਼ਰ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉੱਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਾ ਹੀ ਲੂਕਾ ਨੇ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਯਿਸੂ ਨਾਲ ਸਫ਼ਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਖਾਣੇ ਤੇ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ? ਇਸ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਆਇਤ ਫੇਰ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਲੂਕਾ 11: 1); ਯਾਨੀ ਉਹ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰਥਾ ਦੇ ਘਰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ।² ਲੂਕਾ 10 ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਖਾਣੇ ਦੀ ਦਾਅਵਤ ਵਿਚ ਸੋਲਾਂ ਜਣਿਆਂ³ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਔਰਤ ਹੋ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਹੋਏ ਸਿਰ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹੋਵੋਗੇ, ‘‘ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਾਰਥਾ ਦਾ ਇਹ ਬੜਾ ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ!’’ ਸੋਲਾਂ ਜਣਿਆਂ ਲਈ ਰੋਟੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੌਖਾ ਕੰਮ ਥੋੜੀ ਹੈ!

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਯਿਸੂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਿੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਘਰ ਵਿਚ ਵੜਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਕ ਵਾਰ ਫੇਰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਲੁੰਬੜੀਆਂ ਦੇ ਘਰਨੇ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼ ਦੇ ਪੰਛੀਆਂ ਦੇ ਆਲ੍ਹਣੇ ਹਨ ਪਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਿਰ ਧਰਨ ਨੂੰ ਥਾਂ ਨਹੀਂ’’ (ਮੱਤੀ 8: 20)। ਪਰ ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਇੰਜੀਲ (ਖ਼ੁਸ਼ਖ਼ਬਰੀ) ਵਾਸਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੈਂਕੜੇ ਘਰ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ (ਮਰਕੁਸ 10: 29, 30)। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਵੇਂ ਯਿਸੂ ਦਾ ਕੋਈ ਘਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਫ਼ਲਸਤੀਨ ਵਿਚ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਉਹਦੇ ਕਈ ਘਰ ਸਨ-ਜਿਵੇਂ ਕਫ਼ਨਾਹੂਮ ਵਿਚ ਪਤਰਸ ਦੀ ਸੱਸ ਦਾ ਘਰ ਅਤੇ ਬੈਤਨਿਯਾਹ ਵਿਚ ਮਾਰਥਾ ਦਾ ਘਰ।

‘‘ਅਤੇ ਮਰੀਅਮ ਕਰਕੇ ਉਹ ਦੀ ਇੱਕ ਭੈਣ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਕੋਲ ਬੈਠ ਕੇ ਉਹ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਦੀ ਸੀ’’ (ਆਇਤ 39)। ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ‘‘ਚਰਨਾਂ ਕੋਲ ਬਹਿਣਾ’’ ਦੋਹਰਾ ਮਹਤੱਵ ਰੱਖਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਸੁਣਨ ਲਈ ਮਰੀਅਮ ਵਾਂਗ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਹੀ ਬਹਿੰਦੇ ਸਨ। ਇਸ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦਾ ਅਲੰਕਾਰਕ ਅਰਥ ਵੀ ਸੀ; ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਦਾ ਚੇਲਾ ਹੈ। ਪੌਲੁਸ ਨੇ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ‘‘ਗਮਲੀਏਲ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਪਲਿਆ’’ ਸੀ (ਰਸੂਲਾਂ ਦੇ ਕੰਮ 22: 3)। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਜਦ ਵੀ ਮਰੀਅਮ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਵੇਖੋ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਸਮੇਂ ਮਰੀਅਮ ਰੋਂਦੀ ਹੋਈ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਦਮੀਂ ਡਿੱਗ ਪਈ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 11: 32)। ਅਗਲੇ ਤਿਉਹਾਰ ਤੇ ਜਦ ਯਿਸੂ ਬੈਤਨਿਆਹ ਵਿਚ ਸੀ ਤਾਂ ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਝੁਕ ਕੇ ਉਹਦੇ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਤੇਲ ਮਲਿਆ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 12: 3)। ਰੱਬੀ ਲੋਕ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰੀਂ ਹੱਥ ਲਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਸਨ; ਕਈ ਤਾਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖਣ ਦੇ ਕਾਬਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ ਸਨ। ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਮਰੀਅਮ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਨ ਲਈ ਉਹਦੇ ਚਰਨਾਂ ਕੋਲ ਬੈਠੀ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੈਤੂਨ ਪਹਾੜ ਦੀ ਪੂਰਵੀ ਢਲਾਣ ਤੇ ਬਣੇ ਇਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਘਰ 'ਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਤੁਸੀਂ ਯਿਸੂ ਦੇ ਕਦਮਾਂ 'ਚ ਬੈਠੋ, ਉਹਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਮੂੰਹ 'ਚ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ ਖਾਣੇ ਦੀ ਖ਼ੁਸ਼ਬੂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿ ਛੇਤੀ ਹੀ ਲਜ਼ੀਜ਼ ਖਾਣਾ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। (ਪਿੰਡ ਦਾ ਬੱਚਾ ਬੱਚਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਥਾ ਖਾਣਾ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ!) ਦ੍ਰਿਸ਼ ਬੜਾ ਮਹਿਕ ਭਰਿਆ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਦ ਰੂਹਾਨੀ ਅਤੇ

ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਰਕਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ ਹੈ। ਸੱਚਮੁੱਚ ਬੜਾ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਹੈ!

ਜੇ ਸਾਡਾ ਵਿਹਾਰ ਸਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹਰ ਦਿਨ ਖਾਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ‘ਇਹ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਬਾਗ ਬਾਗ ਅਤੇ ਅਨੰਦਿਤ ਹੋਈਏ’ (ਜ਼ਬੂਰ 118:24)। ਮਾਰਥਾ ਵਾਂਗ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਸੰਗਤੀ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣ ਲਈ ਉਹਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਜ਼ਿੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਸੱਦਾ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਹਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘ਵੇਖ, ਮੈਂ ਬੂਹੇ ਉੱਤੇ ਖਲੋਤਾ ਅਤੇ ਖੜਕਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੀ ਅਵਾਜ਼ ਸੁਣੇ ਅਤੇ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਹ ਦੇ ਕੋਲ ਅੰਦਰ ਆਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਣਾ ਖਾਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਖਾਵੇਗਾ’ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 3:20)। ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਨ, ਅੱਜ ਦਾ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਲਈ ਮਹਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ!

ਇਕ ਦਿਨ ਜੋ ਮਾੜਾ ਬਣ ਗਿਆ (ਆਇਤ 40)

ਆਇਤ 40 ਵਿਚ ਮਾਰਥਾ ਦਾ ਦਿਨ ਮਾੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ‘ਪਰ ਮਾਰਥਾ ਵੱਡੀ ਟਹਿਲ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਗਈ’ (ਆਇਤ 40ਓ)। ਨਿਉ ਅਮੈਰਿਕਨ ਸਟੈਂਡਰਡ ਬਾਈਬਲ ਵਿਚ ਹੈ, ‘ਪਰ ਮਾਰਥਾ ਉਸ ਸਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਨਾਲ ਡੋਲ ਗਈ⁴ ਯੂਨਾਨੀ ਕ੍ਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ‘ਡੋਲ ਗਈ’ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ‘ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਭਟਕਣ ਦਿੱਤਾ।’

ਮਾਰਥਾ ਦੇ ਘਰ ਇੱਕੋ ਕਮਰਾ ਹੋਵੇਗਾ (ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਈ ਘਰਾਂ ‘ਚ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕੋ ਕਮਰਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ), ਅਤੇ ਮਾਰਥਾ ਇਕ ਪਾਸੇ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦ ਕਿ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਯਿਸੂ ਮਰੀਅਮ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜੇ ਘਰ ‘ਚ ਇਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਮਰੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ, ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਮਾਰਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਕਮਰੇ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਸੀ ਉਹ ਬਹੁਤੇ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।⁵ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਮਾਰਥਾ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਸਕਦੀ ਸੀ। ‘ਪਰ ਮਾਰਥਾ ਘਬਰਾ ਗਈ’ ਯਾਨੀ ਉਹਦਾ ਮਨ ਭਟਕ ਗਿਆ।

ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕਈ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਾਰਥਾ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬਾਈਬਲ ਕਲਾਸ ਜਾਂ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਮਨ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਮਾਰਥਾ ਵਾਂਗ ਭਟਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਖਾਣੇ ‘ਚ ਕੀ ਮਿਲੇਗਾ!⁶

‘ਮਾਰਥਾ ਵੱਡੀ ਟਹਿਲ ਤੋਂ ਘਬਰਾ ਗਈ ਸੀ।’ ਉਹਦੇ ਮਨ ‘ਚ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਉਹਨੂੰ ਹੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਹਨੇ ਕੋਈ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਕਈ ਵਾਰ ਸਾਡੇ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਬੇਤੁਕੀਆਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ-ਜਿਹੜੀਆਂ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਸਾਡੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।⁷ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਥਾ ਦਾ ਮਕਸਦ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਯਿਸੂ ਲਈ ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ; ਉਹ ਵਧੀਆ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਖਾਣਾ ਖੁਆ ਕੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਆਉ-ਭਗਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ‘ਸੀ।’⁸

ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੀ, ‘ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਲਈ

ਇਕੱਲੀ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਹੈ? ਸੇ ਉਹ ਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ' (ਆਇਤ 40ਅ)। ਮੈਂ ਕਲਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮਾਰਥਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ 'ਸੈਨਤਾਂ' ਮਾਰ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੈਂ ਉਹਨੂੰ ਪਰਾਤ ਅਤੇ ਭਾਂਡੇ ਖੜਕਾਉਂਦਿਆਂ, ਅਲਮਾਰੀ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਮਾਰਦਿਆਂ, ਮਰੀਅਮ ਵੱਲ ਅੱਖਾਂ ਕੱਢਦਿਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ੋਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਰੌਲਾ ਪਾਉਂਦਿਆਂ ਕਿ 'ਮੈਂ ਇਕੱਲੀ ਸਾਰਾ ਖਾਣਾ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਵਾਂਗੀ?'⁹ ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਉਹਦੀ ਗੱਲ ਅਣਗੌਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਹੋਣ ਕਾਰਣ, ਉਹਨੂੰ ਮਾਰਥਾ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਔਰਤ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਘਰ ਪ੍ਰਾਹੁਣਿਆਂ¹⁰ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਭ ਬੈਠਕ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਹੱਸ ਰਹੇ ਹਨ, ਜਦਕਿ ਤੁਸੀਂ ਰਸੋਈ ਵਿਚ ਇਕੱਲੇ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹੋ। ਸੜੇ ਹੋਏ ਮਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ, 'ਕੋਈ ਇੱਥੇ ਆਣ ਕੇ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ?'

ਮਾਰਥਾ ਦਾ ਸਬਰ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲੱਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਯਿਸੂ ਕੋਲ ਆਣ ਕੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਕੀਰਨੇ ਪਾਉਂਦੀ ਹੋਈ ਉਹ ਬੋਲੀ, 'ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ... ?' ਅਸੀਂ ਸਭ ਉੱਥੇ ਹੀ ਸਾਂ। ਸਾਡਾ ਇਕ ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਯੋਜਨਾ ਮੁਤਾਬਕ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਜੇ ਅਸੀਂ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਸੇ ਗੇੜ ਵਿਚ ਫਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮਾਰਥਾ ਫਸੀ ਸੀ: 'ਹੇ ਯਿਸੂ, ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਐਨੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆ ਪਈਆਂ ਹਨ। ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ?'¹¹

ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ, ਤੈਨੂੰ ਕੁਝ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਭੈਣ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਟਹਿਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੀ ਹੀ ਛੱਡਿਆ ਹੈ?' 'ਛੱਡਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ' ਤੋਂ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਰੀਅਮ ਮਾਰਥਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ 'ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ' (ਸਾਡੇ ਲਫਜ਼ਾਂ ਵਿਚ) ਉਹਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਹਨੂੰ ਛੱਡ ਗਈ। ਖਾਣਾ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਜਾਣਾ ਚੰਗੀ ਮੇਜ਼ਬਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੀ। ਪਰ ਮਾਰਥਾ ਵਿਚ ਇਹ ਕਮੀ ਪਾਈ ਗਈ। ਉਹ ਗੁੱਸੇ ਵਿਚ ਸੀ, ਥੱਕੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਨਰਾਜ਼ ਸੀ। ਉਹ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਆਣ ਕੇ ਸਲਾਹ ਕੱਟ ਦੇਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਮੇਜ਼ ਤੇ ਖਾਣਾ ਲਾ ਸਕੇ। 'ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ... ਉਹਨੂੰ ਕਹੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕਰੇ।' (ਸ਼ਾਇਦ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਆ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, 'ਮੰਮੀ, ਉਹਨੂੰ ਕਹੋ ਛੱਡ ਦੇ!' ਜਾਂ 'ਪਾਪਾ, ਉਹਨੂੰ ਕਹੋ ਮੈਨੂੰ ਇਕੱਲਾ ਛੱਡ ਦੇਵੇ!') ਮਾਰਥਾ ਮਰੀਅਮ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਵੀ ਡਾਂਟ ਰਹੀ ਸੀ!

ਮਾਰਥਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਦਿਨ ਦੇ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਬਦਲਣ ਲਈ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਹੋਇਆ। ਸ਼ਾਇਦ ਮੀਟ ਨਹੀਂ ਗਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਾਂ ਫਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਆਟਾ ਡਿੱਗ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਰੋਟੀ ਸੜ ਗਈ ਸੀ। ਸ਼ਾਇਦ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਬਜਾਏ ਉਹਦਾ ਸਿਰ ਦਰਦ ਨਾਲ ਫਟਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਹੀ ਗੱਲ ਪਤਾ ਹੈ; ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕਰਕੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਕਦੇ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਹੈ? ਜਦ ਸਾਡਾ ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਪੁੱਠੇ ਪੁੱਠੇ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਦਿਨ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ ਇਕ ਸੁਖਾਂਵੇਂ ਘਰੇਲੂ ਮਾਹੌਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿਚ ਯਿਸੂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਚਨ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਮਰੀਅਮ ਉਹਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਚ ਬੈਠੀ ਸੀ, ਖਾਣੇ ਦੀ ਮਹਿਕ ਆ ਰਹੀ ਸੀ-ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ ਦਿਨ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਦਿਨ ਖਰਾਬ ਹੋਇਆ; ਮਾਰਥਾ ਦੇ

ਘਰ ਮਯੂਸੀ ਛਾ ਗਈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਰਥਾ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਫਿਕਰ ਸੀ ਜਿਹਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਅਹਿਮੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਚੰਗੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਵਿਚ ਬਦਲਣਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਬੇਸਬਰੀ ... ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਖੁਦਗਰਜ਼ੀ ... ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰੇ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਕਹਿ ਦੇਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਲਈ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੀ ਆਦਤ ਨਾਲ ਸਾਡਾ ਚੰਗਾ ਦਿਨ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਕ ਦਿਨ ਜੋ ਮਾੜਾ ਹੋਇਆ-ਫਿਰ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ (ਆਇਤਾਂ 41, 42)

ਦਿਨ ਥੋੜ੍ਹੀ ਦੇਰ ਲਈ ਬਦਤਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਝਿੜਕਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹਨੂੰ ਝਿੜਕ ਮਿਲਣੀ ਸੀ।

ਪਰ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਉਹ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮਾਰਥਾ ਮਾਰਥਾ, ਤੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਘਬਰਾਉਂਦੀ ਹੈਂ। ਪਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹਿੱਸਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹਿਆ ਨਾ ਜਾਵੇਗਾ (ਆਇਤਾਂ 41,42)।

ਮੇਰੀ ਬੜੀ ਖਾਹਿਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਸਾਡੀ ਗੱਲਬਾਤ ਆਡੀਓ ਟੇਪ ਤੇ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਹਿਜ਼ੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਸਕੇ। ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਤੁੱਕੇ ਲਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮਾਰਥਾ ਨਾਲ ਕਿਸ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿਚ ਗੱਲ ਕੀਤੀ। ਯੂਹੰਨਾ 11:5 ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ 'ਯਿਸੂ ਮਾਰਥਾ ਨੂੰ ... ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਸੀ।' ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਸਖ਼ਤ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿਚ ਡਾਂਟਦਿਆਂ ਪੜ੍ਹਨਾ ਲਗਭਗ ਨਾਮੁਮਕਨ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲ ਤਿਉੜੀ ਪਾ ਕੇ ਸਿਰ ਹਿਲਾਉਂਦਿਆਂ ਕਹਿਣ ਵਾਂਗ ਹੈ: 'ਮਾਰਥਾ ... ਮਾਰਥਾ। ...' ਯਿਸੂ ਦੇ ਬੋਲਾਂ ਵਿਚ ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਸੀ-ਪਰ ਪਿਆਰ ਵੀ ਸੀ।

'ਮਾਰਥਾ, ਮਾਰਥਾ, ਤੂੰ ਬਹੁਤੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਘਬਰਾਉਂਦੀ ਹੈਂ।' ਯੂਹੰਨਾ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ 'ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੀ' ਅਤੇ 'ਘਬਰਾਉਂਦੀ' ਦੇ ਮੂਲ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ 'ਚੂਰਾ' ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਰਥਾ ਇਹ ਸੋਚਦਿਆਂ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਕੀ-ਕੀ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ 'ਚੂਰਾ ਹੋਈ ਜਾ ਰਹੀ' ¹² ਸੀ! ਉਹ ਅੰਦਰੋਂ ਟੁੱਟੀ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਹਰੋਂ ਵੀ ਇਹੀ ਲਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜੀਣਾ ਔਖਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ!

ਯਿਸੂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ, 'ਪਰ ਇਕ ਗੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ।' ਕੁਝ ਟੀਕਾਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਇਕ ਗੱਲ ਦੀ ਲੋੜ ਕਹਿਣ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਖਾਣੇ ਦਾ ਇੱਕੋ ਡੋਂਗਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਯਿਸੂ ਖਾਣੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਖਾਣਾ ਅਤੇ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੀ ਮਾਰਥਾ ਸਭ ਲਈ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋਣੀ ਸੀ!

ਯਿਸੂ ਨੇ ਅਗਲੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਇਕ 'ਗੱਲ' ਦਾ ਅਰਥ ਦੱਸਿਆ: 'ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਤਾਂ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹਿੱਸਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਤੋਂ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਜਾਵੇਗਾ।' ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਰੂਹਾਨੀ ਹਿੱਸਾ ਪਸੰਦ ਕੀਤਾ ਸੀ; ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਅਨੰਤਕਾਲ ਤਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਚੁਣੀ ਸੀ; ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨਾ ਚੁਣਿਆ ਸੀ। ਸਰੀਰਕ ਖਾਣੇ ਨਾਲੋਂ ਉਹਦਾ ਧਿਆਨ

ਰੂਹਾਨੀ ਖਾਣੇ ਵੱਲ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ।

ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚੰਗੇ ਦਿਨ ਮਾੜੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ “ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਘਬਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ” ਜਿਹੜੀਆਂ ਅੱਜ ਹਨ ਅਤੇ ਕੱਲ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ-ਜਿਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ ਦਸ ਵੀਹ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪੁੱਛੇਗਾ-ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਹਮੀਅਤ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਈ ਵਾਰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਲਾ ਕੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਦਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਸਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਸਬੰਧ ਤੋੜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ!

ਇਹਨਾਂ ਆਇਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਹ ਗੱਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ। ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹਾਂ? ਕੀ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਜਿਹਨਾਂ ਨੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ-ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮੈਂ ਐਨਾ ਕੁ ਉਲਝ ਜਾਵਾਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਜਿਹੜੀ “ਇਕ ਗੱਲ” ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਯਾਨੀ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਵਚਨ ਦੇਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਵਾਂ? ¹³

ਫਿਰ ਤਾਂ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਦਿਨ ਸੀ ਜਿਹੜਾ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਾਰਥਾ ਨੂੰ ਡਾਂਟਣ ਨਾਲ ਹੋਰ ਮਾੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਯਾਨੀ ਉਹਨੇ ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ, “ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈਂ, ਪਰ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਬੋਝੀ ਦੇਰ ਹੀ ਹਾਂ। ਇਹ ਮੌਕਾ ਨਾ ਗੁਆ!” ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬਕ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਆਪਣੀਆਂ ਤਰਜੀਹਾਂ ਦੀ ਖਿਚੜੀ ਬਣਾਉਣਾ ਕਿੰਨਾ ਅਸਾਨ ਹੈ!

ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਦਿਨ ਬਦਲ ਗਿਆ ਜਦ ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ। ਮੈਂ ਬਾਕੀ ਦਿਨ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ: ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮਾਹੌਲ ਤਣਾਅ ਭਰਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਖਾਣਾ ਬਣਾ ਕੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਯਿਸੂ ਨੇ ਖਾਣੇ ਦੀ ਤਰੀਫ਼ ਕਰਦਿਆਂ ਉਹਦਾ ਮਨ ਹਲਕਾ ਕੀਤਾ। ਪਰ ਮਾਰਥਾ ਆਪਣੇ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਯਿਸੂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਗੁੰਮ-ਸੁੰਮ ਸੀ।

ਮੈਂ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਕੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਦੇ ਬਾਅਦ ਮਾਰਥਾ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਇਕ ਬਦਲਾਅ ਆ ਗਿਆ। ਅਗਲੀ ਵਾਰ ਮਾਰਥਾ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਅਸੀਂ ਯੂਹੰਨਾ 12 ਵਿਚ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਇਸ ਵਾਰ ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਫਿਰ ਇਕ ਵੱਡੀ ਭੀੜ ਲਈ ਖਾਣਾ ਪਕਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਵਾਰ ਵੀ ਮਰੀਅਮ ਨੇ ਉਹਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ-ਪਰ ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਸਲ 'ਚ ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਤਦ ਵੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਦ ਮਰੀਅਮ ਅਤਰ ਦਾ ਇਕ ਕੀਮਤੀ ਬਰਤਨ ਜੋ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਖ਼ਜ਼ਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਵਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੰਭਾਲ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ 'ਚ ਤੇਲ ਮਲਣ ਲਈ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ! ਕਈ ਹਫ਼ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ “ਇਕ ਮਾੜੇ ਦਿਨ” ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਗੱਲ ਸਮਝ ਲਈ ਸੀ ਜਿਹੜੀ ਖੋਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ!

ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਚੰਗਾ ਦਿਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਚ ਹੋਈਆਂ ਮਾੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।

ਮਾਰਥਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਦਾ ਫ਼ਾਇਦਾ ਹੀ ਹੋਇਆ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਫੋਟੋ ਐਲਬਮ ਵਿੱਚੋਂ ਮਾਰਥਾ ਦੀ ਅਗਲੀ ਫੋਟੋ ਵਿਖਾਏ ਬਿਨਾਂ ਬੰਦ ਨਹੀਂ

ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ। ਆਓ ਮਾਰਥਾ ਦੇ ਚੰਗੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ 11 ਵਿਚ ਚਲਦੇ ਹਾਂ। ਜਦ ਯਿਸੂ ਲਾਜ਼ਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਬੈਤਨਿਆਹ ਵਿਚ ਆਇਆ, ਤਾਂ ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਉਹਨੂੰ ਕਿਹਾ, ‘‘ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਨਾ ਮਰਦਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਭੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਭਈ ਜੇ ਕੁਝ ਤੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਮੰਗੇਂ ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵੇ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 11:21, 22)। ਭਲਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਇਹ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਮੁਜ਼ਾਹਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਫਿਰ ਆਇਤ 27 ਵਿਚ ਫੇਰ ਉਹਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਓ: ‘‘ਹਾਂ, ਪ੍ਰਭੂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਹੀ ਮਸੀਹ ਹੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ।’’ ‘‘ਮੈਂ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ’’ ਸੰਪੂਰਣ ਵਾਕ ਵਿਚ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਅਤੀਤ ਵਿਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਉਹਨੂੰ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ‘‘ਯਿਸੂ ਨੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਾਹਲੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਚੇਲਿਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਖਾਏ ਜੋ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ ਗਏ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ ਭਈ ਤੁਸੀਂ ਪਰਤੀਤ ਕਰੋ ਕਿ ਯਿਸੂ ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਓਹੋ ਮਸੀਹ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ’’ (ਯੂਹੰਨਾ 20:30, 31)। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਓਹੀ ਸ਼ਬਦ ਵਰਤੇ ਜਿਹੜੇ ਯਿਸੂ ਲਈ ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਵਰਤੇ ਸਨ। ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਤੁਹਾਡਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮਾਰਥਾ ਨੂੰ ਵਰਤਿਆ!

ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖ ਕੇ ਮਜ਼ਬੂਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ! ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਮਾੜੇ ਦਿਨਾਂ ਵੱਲ ਪਿਛਾਂਹ ਝਾਕ ਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ‘‘ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤਿਆ!’’ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਯਿਸੂ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸੰਭਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦ ਸਾਡੇ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ

ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਹੋਣ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਕੀ ਸਬਕ ਲੈਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ? ਕੁਝ ਸਬਕ ਇਹ ਹਨ:

ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮਾੜਾ ਵਕਤ ਹਰ ਕਿਸੇ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ

ਬਾਈਬਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕਈ ਵਾਰ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਆਏ। ਏਲੀਆਹ ਤੇ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਆਏ। ਇਹ ਹਿੰਮਤੀ ਨਬੀ ਬਾਰ-ਬਾਰ ਬੁਰਾਈ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਕੱਲਾ ਹੀ ਖੜਾ ਹੁੰਦਾ ਰਿਹਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਇਕ ਗੁਫਾ ਵਿਚ ਲੁਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਮੌਤ ਮੰਗਣ ਲੱਗਾ (1 ਰਾਜਾ 19)। ਇਕ ਹੋਰ ਨਬੀ, ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਤੇ ਵੀ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਆਏ ਸਨ।

ਯੂਹੰਨਾ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਵੀ ਇਕ ਵਾਰ ਮਾੜਾ ਵਕਤ ਆਇਆ। ਕੈਦ ਵਿਚ ਪਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਉਹਨੇ ਆਪਣੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ, ‘‘ਜਿਹੜਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ ਉਹ ਤੂੰ ਹੀ ਹੈਂ ਯਾ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਉਡੀਕੀਏ?’’ (ਲੂਕਾ 7:20)। ਇਹ ਦੇ ਬਾਅਦ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਕੇ ਬੜੇ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ, ‘‘ਵੇਖੋ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦਾ ਲੇਲਾ ਜਿਹੜਾ ਜਗਤ ਦਾ ਪਾਪ ਚੁੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ!’’ (ਯੂਹੰਨਾ 1:29, 36)। ਪਰ, ਕੈਦ ਵਿਚ ਹਨੇਰਾ, ਠੰਢ, ਸਿੱਲ੍ਹ ਅਤੇ ਇਕੱਲਾਪਨ ਯੂਹੰਨਾ ਦਾ ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਸੀ।

ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਦੁੱਜਿਆਂ ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣ ਦੇ ਰੁਝਾਨ ਤੋਂ ਬਚੋ

ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਲਈ ਮਰੀਅਮ ਤੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਯਿਸੂ ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਇਆ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੇ ਇਲਜ਼ਾਮ ਲਾਉਣਾ ਇਨਸਾਨੀ ਫਿਤਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾੜਾ ਦਿਨ ਹੋਣ ਤੇ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਮਾੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਓਨਾਂ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੰਨਾਂ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜਾਣ ਲਓ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵੀ ਮਿਲਦੇ ਹਨ।

ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਝਬਦੇ ਹੀ ਕਿਹਾ। ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਯਿਸੂ ਤੋਂ ਉਹਨੂੰ ਡਾਂਟ ਪਈ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮਾੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਪ੍ਰਤੀਕ੍ਰਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਹੋਰ ਵੀ ਬੁਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਤਸੱਲੀ ਪਾਓ ਕਿ ਸਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਖਲੋਤਾ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ-ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਹਨੂੰ ਹੋਰ ਬੁਰਾ ਨਾ ਬਣਾਈਏ

ਮਾਰਥਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਬਣਨ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਲਈ ਯੂਹੰਨਾ 11 ਅਤੇ 12 ਵਿਚ ਮਾਰਥਾ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਤਸਵੀਰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

ਬੁਰੇ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖੋ ਕਿ ਜ਼ਿੰਦਗੀ 'ਚ ਅਸਲ 'ਚ ਅਹਿਮ ਕੀ ਹੈ

ਬੁਰਾ ਦਿਨ ਆਉਣ ਤੇ, ਰੁਕ ਕੇ ਪੁੱਛੋ, “ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਦਿਨ ਬੁਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ? ਮੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੌਣ ਖਤਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਕਿਹੜੀ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕਾਰਣ ਮੇਰੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਲੋਕ ਦੁਖੀ ਹਨ?” ਕਾਰਣ ਲੱਭ ਜਾਣ ਤੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, “ਭਲਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਅਹਿਮ ਕੀ ਹੈ?” ਜਦ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਵਾਪਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਸਬਕ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਾੜੇ ਦਿਨ ਚੰਗੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਾਰ

ਕਦੇ ਨਾ ਕਦੇ ਮਾੜਾ ਵਕਤ ਸਭ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ... ਪਰ ਇਸ ਦਿਨ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਦਿਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਰਥਾ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਰੂਹਾਨੀ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਿਖ ਲਓ। ਇਕ ਗੱਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ; ਇਕ ਗੱਲ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਥੋਂ ਖੋਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ-ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਮਰਪਣ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਹੁਣ ਤਕ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਨ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਵਧੀਆ, ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵਧੀਆ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਜੇ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ 'ਚ ਬੈਠ ਕੇ ਉਹਦੇ ਕੋਲੋਂ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਉਹਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਨ ਬਣਾ ਲਓ!¹⁴

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਇਕ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣ ਜਿਸ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਔਰਤਾਂ ਵਾਕਫ਼ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਉਹ ਘਰ ਵਿਚ ਖਲਾਰ ਪਏ ਹੋਣ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ 'ਆ ਜਾਣ' ਤੇ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ 'ਤੁਸੀਂ ਸਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਏ!'; 'ਮੇਰਾ ਘਰ ਐਨਾਂ ਗੰਦਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ'; ਆਦਿ। ²ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਜਦ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਬੈਤਨਿਆਹ ਵਿਚ ਇਕ ਭੋਜ ਲਈ ਦਾਅਵਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਵਿਚ ਪਹਿਲਾਂ ਚੇਲਿਆਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਯੂਹੰਨਾ 12: 1, 2)। ਪਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਚੇਲੇ ਵੀ ਉੱਥੇ ਸਨ (ਯੂਹੰਨਾ 12: 4; ਮੱਤੀ 26: 8)। ³ਮਾਰਥਾ, ਮਰੀਅਮ, ਲਾਜ਼ਰ, ਯਿਸੂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਚੇਲੇ ਖਾਣੇ ਲਈ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਹੋਣਗੇ। ⁴'ਤਿਆਰੀ' ਵਿਚ ਸਿਰਫ਼ ਖਾਣਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੇਜ਼ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਬੈਠਣ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ (ਯਿਸੂ ਦੇ ਕੋਲ ਕੋਠ ਬੈਠੇਗਾ, ਵਗੈਰਾ ਵਗੈਰਾ)। ⁵ਉਸ ਸਮੇਂ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਅੰਦਰ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਸੀ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਮਾਰਥਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਯਿਸੂ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ⁶ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਇਹਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ, ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਜਿਹਾ ਹਾਸਾ ਮਿਲਾ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ: 'ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ?... ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਿਆਂ, ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਟੰਗ ਦਿਓ ... ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦਿਮਾਗ ਇਸ ਜਾਂ ਉਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਭਟਕੇਗਾ ... ਜਾਂ ਦੁਪਹਿਰ ਨੂੰ ਕੀ ਖਾਣਾ ਹੈ। ...' ⁷ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਲਈ ਮੈਂ ਅਕਸਰ ਇਹੀ ਵਰਤਦਾ ਹਾਂ। ⁸ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਮਾਰਥਾ ਵਰਗੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਦੀਆਂ ਹਨ, 'ਤੁਸੀਂ ਆਦਮੀ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਚਾਹੇ ਜਾਂ ਨਾ ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਕੰਮ ਕਰਨੇ ਹੀ ਪੈਂਦੇ ਹਨ!' ⁹ਜੇ ਇਹ ਸਭ ਇਕ ਕਮਰੇ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ (ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੰਭਾਵਨਾ ਇਹੀ ਹੈ) ਤਾਂ ਮਾਰਥਾ ਕਿੰਨੀ ਗੜਬੜ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ! ¹⁰ਇਕ ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਮੈਂ 'ਤੁਹਾਡੇ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਹਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਨਾਲ ਇੱਥੇ ਇਕ ਹੋਰ ਹਸਾਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਜੋੜੀ ਸੀ।

¹¹'ਕੀ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਪਰਵਾਹ ਹੈ?' ਇਸ ਪਾਠ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇਕ ਵਧੀਆ ਰੀਤ ਹੈ। ¹²'ਚੂਰ ਚੂਰ ਹੋ ਜਾਣਾ' ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਦਰਜੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ। ¹³ਕਈ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਾਰਥਾ ਵਾਂਗ ਹੀ ਅਸੀਂ ਸਭ ਸਮੇਂ ਸਮੇਂ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੀ ਫਿਕਰਮੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸਲ 'ਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ, ਅਤੇ ਜੋ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਪ੍ਰਾਸੰਗਿਕਤਾ ਬਣਾਓ। ¹⁴ਸੱਦੇ ਵਿਚ ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, 'ਬਪਤਿਸਮਾ ਲੈਣ ਦਾ ਇਹ ਚੰਗਾ ਦਿਨ ਹੈ। ... ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦਾ ਚੰਗਾ ਦਿਨ।'